

PO Box 18

Hodkovice nad Mohelkou
E-mail: redakce@narmyslenka.cz
Web: www.narmyslenka.cz

Vydavatel:

O. s. Národní myšlenka

Redakce:

Jiří Hojer
Jan Maloušek
Milan Špinka

Přispívající redaktoři:

Miroslav Červenka
Jaroslav Janovec
Łukasz Kobeszko

OBSAH

- 2.. Úvodník
- 3.. Systém a odpor.
K problematice ukrajinského nacionalismu – Jurij Mindjuk
- 4.. Rozhovor: Vlastimil Podracký
- 5.. EU – federativní, nebo mezivládní přístup? – Lukáš Petřík
- 8.. Co dál s národním hnutím? – Jan Maloušek a Jiří Hojer
- 10.. Jak mohou konzervativci bojovat s kulturním modernismem – Robert Locke
- 12.. Liberální mření, socialistický skleník nebo konzervativní život? – Jiří Hojer
- 13.. Internarium – Mezimoří – Dawid Zadura
- 15.. Geopolitické a ideové koncepce Alexandra Dugina – Łukasz Kobeszko
- 18.. Knihy
- 19.. Occident – Jarosław Tomaszewicz
- 20.. Maurice Barrés – Jacek Bartyzel
- 22.. Anarchie podle Nietzscheho – Jarosław Tomaszewicz
- 23.. Píšte nám...
- 24.. Ze světa pravice

Názory autorů vyjádřené v člancích se nemusejí shodovat s názory redakce *Národní myšlenky*

Nevyžádané příspěvky se nevracejí
Redakce si vyhrazuje právo zkracovat články a měnit jejich názvy

Vytisknuto, vydáno a distribuováno
o. s. Národní myšlenka,
PO Box 18, Hodkovice n. M., 463 42

Číslo účtu: 51-0944120237/0100

Cena 20 Kč (poštovné se připočítá)
Vychází čtvrtletně.
Číslo 1/2004 (XXV.) vyšlo 31. 3. 2004

Deset let za námi

Časopis *Národní myšlenka* má za sebou prvních deset let své existence a to je snad dostatečný důvod pro malé zhodnocení v tomto úvodníku, jenž je současně také prvním článkem dalšího desetiletí naší existence.

První číslo tohoto časopisu vyšlo v roce 1994 jako projekt několika převážně vysokoškolských studentů, které znepokojovala tehdejší situace v České republice. Záměrem nebylo žádné souvislé vydávání periodika, tvůrci neměli na mysli regulérní časopis, jaký nakonec z *NM* vzešel; jejich cílem bylo shromážďování vlastních materiálů a teprve když jich byl dostatek, vyšlo nové číslo a to pak bylo distribuováno těmi nejběžnějšími kanály, prakticky bez výjimky mezi přáteli autorů. Frekvence vydávání jednotlivých čísel tak byla skutečně různorodá. Pokud nebylo dost chuti a nápadů, nevyšlo po celý rok třeba ani jedno číslo, pokud byla však nálada na palubě dobrá, mohlo se stát, že těch čísel vyšlo třeba i pět.

Jenže když chcete dělat nějakou práci skutečně pořádně, jistě časem zjistíte, že je stále co zlepšovat, posouvat kvalitativně kupředu. Tak jsme se i my dobrali k bodu zlomu, v němž jsme se rozhodli vytvořit časopis, který na českém trhu k dispozici nebyl. Kvalitní národně konzervativní revue, zaměřenou především na elitu proudu, označovaného současnými politickými činiteli a tvůrci veřejného mínění za přespříliš pravicový. Chtěli jsme dokázat, a jsme přesvědčeni, že se nám to i podařilo, že tento proud prokázal přes snahu označovat jej za primitivní ideologii nenávisť za staletí vlastní existence pozoruhodnou intelektuální sílu, když vyprodukoval souvislé a jen sotva vyvratitelné filosofické konstrukce, vysvětlující zákonitosti života společnosti a pokoušející se zabránit jejím definitivnímu rozpadu.

Protože za tyto zásady stojí za to bojovat, rozhodli se bývalí studenti, dnes už většinou nenápadní usedlí otcové rodin, odložit stranou snahu stavět se na odív světa v rolích grafomanů a spíše zvolit cestu maximální kvality, kdy se nebude moci stát, že na stránky časopisu proniknou mizerné příspěvky psané na poslední chvíli přede dveřmi tiskárny. V České republice se dosud nevytvořila vrstva pravicově orientované inteligence, která by dokázala uspokojit nároky našeho časopisu na přísun náročných příspěvků; pravda je ale taková, že lze v poslední době vypozařovat její pozvolný vznik a postupný vývoj kupředu. Úzká a pravidelná spolupráce se zahraničními odborníky nám dává možnost nahlédnout dál za hranice země a udělat si globálnější představu o národně konzervativní ideologii, která rozhodně není zajatcem jediné doby a jediné země, na druhou stranu cítíme, že by si naši čtenáři zasloužili více příspěvků týkajících se vývoje této ideologie u nás.

Národní myšlenka samozřejmě mnohými příspěvky přesahuje striktní mantinely národního konzervatismu a dotýká se též směrů u nás spíše exotických nebo úplně neznámých, jako jsou

například v poslední době v zahraničí populární pokusy kombinující pravicové myšlenky s levicovými a vytvářející tak podivuhodné synkrese, nebo řešící otázky spojené s ochranou kultury a tradic každého národa v globalizovaném světě. Je zjevné, že se ne vždycky střemhle do vkusu čtenářů, ostatně ani v naší redakci nepaduje na všechny příspěvky jednotný názor. Nejsme ale politická partaj, abychom psali v jediné nadiktované linii, chceme spíš informovat, poučit a vyvolat diskusi.

Slovo k bídě vnitřních struktur

Problémem národně konzervativního hnutí v České republice však stále zůstává slabá infrastruktura, která znemožňuje širší dopad jeho myšlenek na přesvědčené i potenciální příznivce. Sami to poznáváme na vlastní kůži s každým číslem našeho časopisu a dobře víme, že se tento problém netýká zdaleka jen nás. Nejde jen o chronický nedostatek finančních prostředků (mimochodem, číslo našeho účtu je 51-0944120237/0100, kdybyste měli zájem nám pomoci) a obtíže s jejich získáváním, ale také o věčné problémy s co nejlacinějšími a proto nepřilíš kvalitními tiskárnami a zejména s distribucí tiskovin obecně k cílovým zákazníkům. Neexistuje prakticky použitelná síť spolehlivých prodejních míst, u nichž bychom měli jistotu, že jejich majitelé nezmění do příště názor a nepřestanou brát naše časopisy do prodeje. Proto se naskytá otázka, zda by se čelní činitelé národně orientovaných skupin neměli začít mnohem více věnovat otázkám vývoje těchto struktur a pokoušet se je propojovat s existujícími nebo alespoň vznikajícími sítěmi ideově blízkých sdružení, aby se konečně podařilo vytvořit alternativní a funkční možnosti šíření materiálů. Bez výrazného zvýšení možnosti propagace vlastních idejí je totiž prakticky vyloučené budovat relevantní politické organizace včetně politických stran. Klíčovým okamžikem každého takového úsilí je nejprve přesvědčit širší vrstvy národa, aby přijaly naše názory, vtiskly si je do svého vědomí.

V současném okamžiku působí naše názory nepatřičně, dokonce snad téměř exoticky, tak hluboko na okraj nás vytlačila oficiální média. Řešením může být jen široce založená mediální ofenziva, v níž by měly rozhodující roli sehrát všechny síly, jež se nám podaří zmobilizovat. A měli bychom se skutečně ujistit, že využíváme všech prostředků, kterých využívat můžeme. Vybudujme alternativní distribuční síť. Využijme distribučních sítí velkých společností, jako je PNS. Zvyšme úsilí ve snaze prosadit naše myšlenky na Internetu a nezapomínejme ani na velké oficiální servery. A pracujme usilovně na místní úrovni, protože s lokálními plátky vycházejícími v tisícových nákladech se jistě domluvíme lépe než s pečlivě kontrolovanými velkými médii, v nichž působí zcela nezastřená redaktoři – cenzori odpovědní za ideovou čistotu příspěvků týkajících se právě těch témat, která mají od nadřazených na starosti.

Není pro nás nic důležitějšího než na pohled málo přitažlivá drobná prácevedného dne. □